

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 11. november 2020 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Peter Mortensen, Julie Arnth Jørgensen og Lone Kerrn-Jespersen med
domsmænd).

18. afd. nr. S-1342-20:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juli 1966

(advokat Susse Karen Fraaby, beskikket)

Dom afsagt af Retten i Næstved den 5. maj 2020 (9875/2019) er anket af tiltalte med påstand om
frifindelse, subsidiært formildelse af frihedsstraffen samt stadfæstelse af byrettens bestemmelse om
at tildele ham en advarsel om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpe, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med
indrejseforbud i et tidsrum fastsat af landsretten.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F1.

Endvidere har vidnet V afgivet forklaring.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at F1 har været meget forvirret, men de har ikke haft
konflikter. F1's tilstand var meget dårlig, og hun var ulykkelig, fordi hun ikke fik opholdstilladelse.
Familien var meget påvirket af F1's tilstand. F1 forlod ham, fordi han ikke betalte husleje, og
kommunen ikke betalte ham kontanthjælp. Deres nabo fortalte, at hvis de ikke betalte husleje, ville
børnene blive taget fra dem. Den i byretten omtalte "..." er rettelig X. Det var X, der planlagde, at F1
skulle forlade ham. Han gav X fuldmagt til at behandle F1's asylsag, men hun gik videre i forhold til

denne fuldmagt. Han ved ikke, hvilken konspiration som X har lagt, men det var som følge af X's påvirkning, at F1 anmeldte ham.

Den omtalte kløpind er ca. ½ meter lang og har en lille hånd for enden, som man kan bruge til at klø sig på ryggen med. Han har ikke slået sin datter, og han har heller ikke truet med at slå hende. Det, han forklarede til politiet, da han blev afhørt den 14. juni 2019, må være udtryk for, at han var forvirret og chokeret over sagen. Det passer således ikke, at han, når hans datter har lavet ballade, nogle gange har truet med at slå hende. Han har heller ikke grebet ud efter en kløpind for at forskrække datteren. Hans børn laver ikke ofte ballade. Han tror, at børnene har forklaret, som de har, fordi de på asylcentret har hørt om andre børns oplevelser og er blevet påvirket heraf. Han tror, at F1 har sagt til børnene, at de skulle sige, at de blev slået af deres far. Den weekend, hvor F1 tog på krisecenter, tog han sig af børnene alene, og de havde det godt. Børnene har aldrig været på hospitalet. Hans søn faldt og knækkede en tand, da han var meget lille, og var dog i den forbindelse på hospitalet. Siden han for ca. 1½ år siden flyttede fra den tidligere fælles bolig, har han boet på forsorgshjem. Han drikker ikke alkohol hver dag. Da han boede alene, drak han mere, end han gør nu. Han har to gange i hele sit liv prøvet at ryge hash.

Vidnet F1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun ikke kendte nogen, da hun kom til Danmark. Hun vidste derfor ikke, hvem hun skulle tale med om det, der foregik i hjemmet. Tiltalte fulgte hende hele tiden rundt, også når hun gik i butikker. Når hun, som hun forklarede om i byretten, gik i butikker alene for at komme væk fra hjemmet, talte hun ikke med andre. Tiltalte var hele tiden vred og sur, men når han blev fuld, blev han endnu mere vred og sur. Hvis børnene larmede, blev tiltalte anspændt og sur, og så slog han dem. Hvis børnene ikke lyttede efter og gjorde, som deres far sagde, blev de slået. En dag, da hun med børnene havde været ude for at handle, spurgte tiltalte, da de kom tilbage, om mor havde set en ven. Da sønnen svarede ja, blev han slået af tiltalte mod mund- og næseregionen med knyttet hånd, hvorefter det blødte ud igennem sønnens næsehule. Tiltalte har flere gange slået med en kløpind, som han bruger til at krads sig på ryggen med. Tiltalte slog hende også ved en enkelt episode med et "kosteskaf", fordi han mistænkte hende. Hvis hun gik ud for at handle, spurgte han, om hun havde set en ven eller andre. Han var hele tiden mistænksom over for hende. Det var derfor, at han slog hende. Tiltalte slog hende kun én enkelt gang med "kosteskafet". Hun forlod tiltalte, fordi han slog hende. Børnene har også fortalt, hvad der er sket. I hjemmet havde de flere "skafter", som kan bruges til at skrue på en moppe. De brugte "skafterne" til på deres balkon at binde planter op omkring, herunder tomat- og kartoffelplanter. Børnene har været på hospitalet, når de har været syge og kastet op, men børnene har aldrig været på skadestuen eller indlagt, fordi de er kommet til skade. Hun er blevet skilt fra tiltalte for ca. 1½ – 2 måneder siden. Hun har ikke haft nogen forbindelse med tiltalte, siden hun forlod hjemmet. Bortset fra den dag, hvor tiltalte kom med kage til børnene, som hun fortalte om i byretten, har tiltalte ikke gjort noget for at se børnene. Myndighederne har endnu ikke truffet afgørelse om hendes ansøgning om opholdstilladelse, men ifølge de oplysninger, hun har modtaget, vil der formentlig blive truffet afgørelse i marts 2021.

V har forklaret blandt andet, at hun er sagsbehandler i Børne- og Ungeafdelingen i Næstved kommune. Hun har kendskab til tiltalte og hans familie, der bestod af tiltalte, F1 og de to fælles

børn, F2 og F3. Hun var sagsbehandler på familiens sag i ca. 1 års tid. Hun har afholdt en børnesamtale med børnene, og har mødt moderen en enkelt gang. Der har vedrørende familien været sager i kommunen "on-and-off" som følge af forældrenes indbyrdes forhold, men ikke i forhold til børnenes trivsel. Før hun overtog familiens sag, havde den været lukket ned i en periode. Hun blev sagsbehandler på sagen i april 2019, og sagen blev lukket i maj 2020. Børnene har gået i institution i Næstved kommune, og de har mødt stabilt. Hun har kun én gang haft børnesamtale med børnene. Som hun har forstået det, var X oprindeligt bisidder for begge forældre, da de havde brug for hjælp til blandt andet familiesammenførings sagen, men X valgte på et tidspunkt at blive bisidder kun for moderen. X fortalte, at hun havde haft samtykke fra begge forældre til at gå på e-boks og anvende deres nem-id, og hun havde indtryk af, at X også havde været meget inde over børnene. Vidnet har udarbejdet mailen af 14. maj 2019 med anmeldelse af tiltalte. Hun har ligeledes gennemført børnesamtale med F3 og F2 den 6. maj 2019 og udarbejdet notatet herom. Hun kan bekræfte indholdet af notatet fra børnesamtalen. Forud for børnesamtalen fremstod F2 glad for at se sin far, som han på det tidspunkt ikke havde set i en uges tid. Han virkede ikke bange for sin far i situationen. F3 begyndte med det samme at græde, og hun virkede utryk. F1 var indforstået med, at hun kunne holde børnesamtalen alene, som det er sædvanligt, men X bad om at være til stede. Hun havde en fornemmelse af, at X var gået ind i sagen med liv og sjæl og gerne ville hjælpe F1. Hun havde fornemmelsen af, at X tog parti for F1. Det var primært X, der forsøgte at gøre det dramatisk, da F1 og tiltalte mødte hinanden forud for børnesamtalen. Det var efter vidnets opfattelse ikke i F1's interesse. I forbindelse med børnesamtalen mødte hun både tiltalte og F1, men derudover har hun ikke mødt dem personligt. Hun har flere gange talt i telefon med tiltalte. Hun rådgav tiltalte om, at han skulle gå i Familieretshuset for at få mulighed for at se børnene. Som vidnet forstod det, havde X sagt, at tiltalte ikke skulle se børnene.

Personlige oplysninger

Tiltalte er tidligere straffet

ved Viborg Kriminalrets dom af 10. februar 1993 for ulovlig omgang med hittegods, jf. straffelovens § 277 med 10 dagbøder á 50 kr.

ved Vestre Landsrets dom af 29. juli 1998 for grov vold, jf. straffelovens § 245 med fængsel i 8 måneder.

ved Retten i Viborgs dom af 6. juni 2001 for grov vold samt forsøg herpå, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21 og § 247, med fængsel i 4 måneder.

ved Retten i Viborgs dom af 26. juni 2008 for vold, jf. straffelovens § 244, jf. § 247 med fængsel i 30 dage.

Der er ikke til brug for sagen foretaget personundersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808, da tiltalte ifølge Kriminalforsorgen, KIF Næstveds skrivelse af 29. juli 2019 ikke har reageret på Kriminalforsorgens henvendelse.

Af politirapport af 14. juni 2019 om afhøring af tiltalte vedrørende udlændingelovens § 26 fremgår bl.a.:

"Ad udlændingens tilknytning til det danske samfund

1. Varigheden af udlændingens samlede (lovlige og ulovlige) ophold i landet

Afhørte oplyste, at han kom til DK i 1986.

2. Varigheden af tidligere frihedsberøvelser i Danmark

Afhørte har en tidligere dom for vold.

3. Integration i det danske samfund

Afhørte oplyste, at han p.t. ikke er medlem af nogen forening, men har tidligere været aktiv medlem. Adspurgt havde afhørte ikke nogen tidligere indbetalte kontingentopkrævninger eller lign. som han kunne påvise. Afhørte havde gået til volleyball[!] og fodbold tidligere. Han kunne ikke være sportsudøver i dag grundet hans skavanker.

4. Opvækst, skolegang og uddannelsesforløb

Afhørte gik ud af 10. kl. fra sit hjemland. Afhørte har gået på VUC i DK og taget dansk niveau 1 og 2.

5. Arbejde

Afhørte oplyste, at han tidligere har arbejdet i metal- plastic og containerfabrik i form af noget ufaglærte industriarbejde. Afhørte har de sidste 15 år været på kontanthjælp.

6. Fagbevægelse

Ikke medlem

7. Skriftlige/mundtlige danskundskaber

Bestået Dansk niveau 1 & 2 men har ikke dokumentation på dette.

8. Aktiv deltagelse i foreningsliv

Ad udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold

1. Alder

53 år.

2. Helbredstilstand herunder misbrug af euforiserende stoffer

Ryger til tider hash, én gang hver 3. mdr.

3. Sygdom som ikke kan behandles i hjemlandet

Har ingen sygdomme i det hele taget

Ad udlændingens tilknytning til herboende personer

1. Ægteskab/registreret partnerskab

2. Fast samlivsforhold/kæreste

Har herboende hustru samt 2 børn med denne. Hustruen er statsborger i Malaysia men er tamilsk talende.

3. Børn

2 børn med hustru

4. Forældre, øvrig familie og omgangskreds her i landet

Afhørte har som nærmeste familie i DK kusiner og fætre. Afhørte ser disse 1-2 gange om året. Afhørte har telefonisk kontakt med dem et par gange om året.

Ad udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære slægtning

1. Ægtefælles/registreret partner/mindreårige børns tilknytning til Danmark

Afhørtes hustru har gentagne gange fået afslag på opholdstilladelse.

2. Vil ægtefælle mv. følge med til hjemlandet i tilfælde af udvisning og er der årsager til at de vil have særligt vanskeligt at følge udviste til hjemlandet

Sigtede oplyste, at hans kone formentlig ikke vil følge med ham til Sri Lanka, idet hun er statsborger i Malaysia. Endvidere oplyser afhørte, at der i hans hjemland er uroligheder i form af borgerkrigs-lign. tilstande.

Ad udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet

1. Har udlændingen opretholdt kontakten til familien i hjemlandet

Afhørte oplyste, at han overhovede[t] ikke har nogen familiemedlemmer tilbage i sit hjemland. Alle familiemedlemmerne er placeret i fx Europa samt Canada.

2. Har udlændingen et nationalitetspas eller mulighed for at få et udstedt

Afhørte har ikke et nationalitetspas fra sit hjemland. Han er i besiddelse af et dansk fremmedpas.

3. Aftjening af værnepligt i hjemlandet

Afhørte har ikke aftjent værnepligt.

4. Oplysninger om udlændingens eller pårørendes ejendom i hjemlandet

Afhørte har ingen form for ejendom/ værdi i sit hjemland

5. Oplysninger om udlændingens skriftlige og mundtlige kundskaber

Afhørte behersker kun tamilsk i tale og en lille smule i skrift.”

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at det er korrekt, at han kom til Danmark i 1986, og at han ikke har familie tilbage i Sri Lanka. Han har fætre og kusiner samt en onkel i Danmark, men den øvrige familie, herunder hans mor, bor andre steder i verden. Han taler i telefon med nogen fra sin familie i Danmark et par gange om året. Han lever fortsat af kontanthjælp. Han får dagene til at gå med blandt andet at spille billard. Han kommer ikke længere i den tamilske forening, der mødes i kirken. Han har venner i Danmark, som han har haft igennem mange år. Han har ikke været tilbage i Sri Lanka, siden han forlod landet i 1986. Han ønsker i fremtiden at være sammen med børnene og at blive bedre til dansk, herunder blive bedre til at tale sproget og lære at skrive dansk. Når VUC åbner, efter at corona-restriktionerne er ophørt, vil han begynde på kursus i dansk. Han kunne godt tænke sig at finde et arbejde. Han har aldrig modtaget henvendelser fra Kriminalforsorgen om udarbejdelse af personundersøgelse heller ikke via e-boks. Han er ikke orienteret om, at der skulle være indgivet anmodning til Familieretshuset vedrørende børnenes forhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmål

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder vidnet F1's forklaring, indholdet af referatet af V's børnesamtale med F2 og F3 den 6. maj 2019 samt videoafhøring af børnene den 23. maj 2019, findes tiltalte skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, dog således at det i forhold 2 beskrevne slag med flad hånd mod F2 ved munden må anses for at være ved mund- og næseregionen, hvorved F2 blødte herfra.

Straffastsættelse

Straffen findes henset til forholdenes karakter, omfang og tidsmæssige udstrækning samt børnenes alder passende fastsat.

Udvisning

Tiltalte, der er srilankansk statsborger, har haft lovligt ophold her i landet i ca. 33 år, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1 og 5, og er i den foreliggende sag idømt en straf på 8 måneders fængsel for vold. Landsretten tiltræder derfor, at betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, er opfyldt.

Det anførte indebærer, at tiltalte skal udvises, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 4, (tidligere § 32, stk. 2, nr. 2), skal indrejseforbuddet fastsættes til 6 år.

Spørgsmålet er herefter, om udvisning med indrejseforbud i 6 år vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Tiltalte har boet i Danmark siden 1986, og hans tidligere ægtefælle, der er fra Malaysia, og deres to børn opholder sig fortsat her i landet. Udvisning vil derfor udgøre et indgreb i hans ret til privatliv og familieliv, jf. artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisning har som anført hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse. Der skal derfor tages stilling til, om det af hensyn til disse formål må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise tiltalte med et indrejseforbud i 6 år. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

Det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), at der ved afvejningen efter artikel 8, stk. 2, skal tages udgangspunkt i en række kriterier. I dommens præmis 68 er opregnet følgende kriterier:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode
- De berørte personers statsborgerskab
- Udlændingens familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer, der viser familielivets effektivitet
- Hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret
- Hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder
- Alvorligheden af de vanskeligheder, den medfølgende ægtefælle med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til
- Børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70 i den nævnte dom. Indrejseforbuddets varighed indgår som et element i proportionalitetsvurderingen, jf. præmis 98.

Tiltalte, som i dag er 54 år, og som indrejste i Danmark som 20-årig i 1986, er født og opvokset i Sri Lanka, hvor han også har gået i skole. Han taler tamilsk og kan i et vist omfang skrive tamilsk. Selv om han ikke længere har familie i Sri Lanka, har han bevaret tilknytningen til sproget og landets kultur blandt andet ved at være engageret i det tamilske foreningsliv i Danmark. Landsretten finder

derfor, at tiltalte fortsat må anses for at have en betydelig tilknytning til Sri Lanka og dets kulturelle skikke.

Tiltalte indrejste i Danmark den 26. december 1986, og han blev den 11. februar 1993 meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse. Han har efter det oplyste en onkel samt fætre og kusiner i Danmark, som han kun i begrænset omfang har kontakt til. Han har ikke nær familie (forældre og søskende), der bor i Danmark. Han er nu skilt fra sin hustru, der er malaysisk statsborger og som kom til Danmark i 2012. De har sammen to børn født i henholdsvis 2013 og 2014. Efter det oplyste taler ekshustruen tamilsk, hvilket derfor må antages at være det sprog, der har været talt i hjemmet. Tiltalte har efter de foreliggende oplysninger ikke taget en uddannelse i Danmark, og taler kun i begrænset omfang dansk. Han har ikke opnået nogen tilknytning til det danske arbejdsmarked og har i de seneste 15 år levet af kontanthjælp. På denne baggrund finder landsretten, at tiltalte trods sit langvarige ophold her i landet reelt må anses for at være uintegreret i det danske samfund og således har en relativt begrænset tilknytning til Danmark.

Tiltalte er flere gange tidligere straffet for personfarlig kriminalitet, herunder to gange for grov vold. Den seneste dom for personfarlig kriminalitet er fra 2008, dvs. ca. 5 år forud for at kriminaliteten i denne sag blev påbegyndt i 2013. De i denne sag omfattede voldsforhold strækker sig over en lang periode og har været rettet mod ekshustruen i flere tilfælde under overværelse af parrets mindreårige børn, samt mod de mindreårige børn. Kriminaliteten må derfor anses for alvorlig, hvilket også afspejler sig i, at straffen er fastsat til ubetinget fængsel i 8 måneder.

Tiltaltes ekshustru har efter det oplyste ikke opnået opholdstilladelse her i landet, men opholder sig i Danmark på processuelt grundlag som følge af en verserende familiesammenførings sag. De to børn er ikke danske statsborgere, og deres opholdstilladelse er betinget af tiltaltes forhold. Børnene er små og må forventes at blive i Danmark sammen med deres mor, hvis hun får opholdstilladelse, og må ellers forventes at rejse med deres mor til Malaysia. Tiltalte har efter det oplyste ikke set børnene siden foråret 2019, hvor moderen og børnene forlod hjemmet, som følge af den af tiltalte udøvede vold mod dem. Der er ikke oplysninger i sagen om, at tiltalte siden foråret 2019 løbende har taget konkrete initiativer til at se børnene. Navnlig henset til den i sagen begåede vold mod børnene kan tiltalte ikke forventes fremover at komme til at spille en central rolle i børnenes liv.

Efter arten og grovheden af tiltaltes kriminalitet sammenholdt med hans tilknytning til henholdsvis Sri Lanka og Danmark finder landsretten efter en samlet vurdering, at de samfundsmæssige hensyn (forebyggelse af uro eller forbrydelse), som taler for udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 6 år, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn til hans privatliv og familieliv, der taler imod udvisning.

På denne baggrund finder landsretten, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 6 år ikke med sikkerhed vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten finder derfor, at tiltalte skal udvises med indrejseforbud i 6 år.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen stadfæstes med den ændring, at T udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 19-11-2020

Kathleen Dizon Osol

Studentermedhjælper

RETTEEN I NÆSTVED

Udskrift fra dombogen

DOM

afsagt den 5. maj 2020

Rettens nr. 9875/2019

Politiets nr. 1900-73251-00059-19

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juli 1966

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. oktober 2019.

T er tiltalt for

I.

vold efter straffelovens § 244, stk. 1, jf. til dels stk. 2, ved i perioden fra et ikke nærmere fastlagt tidspunkt i 2012 til den 26. april 2019 på adressen ... i Næstved gentagne gange at have udøvet vold mod sin hustru F1 på deres fælles bopæl, idet han ikke under 2 – 3 gange ugentligt, i flere tilfælde under overværelse af deres fælles børn F2, født den 23. april 2013, og F3, født den 4. juni 2014, slog F1, herunder med flad hånd i ansigtet og knyttet hånd på overkroppen. ligesom han i adskillige tilfælde slog F1 på kroppen med et kosteskaf og i enkelte tilfælde vred hendes arm rundt-samtidig med, at han holdt hånden for F1's mund, hvorved hun ikke kunne trække vejret.

2.

vold efter straffelovens § 244, stk. 1, jf. til dels stk. 2, alt jf. § 81, nr. 11. ved i perioden fra et ikke nærmere fastlagt tidspunkt i 2016 til den 26. april 2019 på adressen ... i Næstved gentagne gange at have udøvet vold mod sin søn F2, født den 23. april 2013, under overværelse af sin datter F3, født den 4. juni 2014. idet han adskillige gange slog F2 med flad og knyttet hånd samt en kløpind på kroppen, ligesom han i et tilfælde slog F2 med flad hånd ved munden, hvorved F2 blødte fra munden.

3.

vold efter straffelovens § 244, stk. 1. jf. til de Is stk. 2, n It jf. § 81, nr. 11, ved i perioden fra el ikke nærmere fastlagt tidspunkt i 2017 til april 2019 på adressen ..., i Næstved gentagne gange at have udøvet vold mod sin datter F3 , født den 4. juni 2014, under overværelse af sin søn F2, født den 23. april 2013, idet han adskillige gange slog F3 med flad og knyttet hånd samt en kløpind på kroppen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

F1, F2 og F3 har taget forbehold om at rejse krav om erstatning.

Sagens oplysninger

Der er :afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnet F1.

Forklaringer er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Der er under hovedforhandlingen afspillet videooptagelser af forklaringer afgivet den 23. maj 2019 af F2 og F3.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Udlændingestyrelsen har den 27. november 2019 udtalt, blandt andet følgende:

" ...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste den 26. december 1986 i Danmark og blev tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR).

T blev den 11. februar 1993 meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingestyrelsen er desværre ikke i stand til at give mere præcise oplysninger vedrørende pågældendes indrejsetidspunkt mv., da der på daværende tidspunkt ikke fandtes elektroniske registre for udlændinge, der kan bekræfte oplysningerne.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 26. december 1986, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens, § 27, stk. 1, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 33 år, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne foren eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1, eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 244 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter. Herefter citeres bestemmelsen/erne.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 14. juni 2019.

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han:

- Er gift og har to herboende børn
- Er på kontanthjælp
- Har kusiner og fætre i Danmark
- Ikke har nogen familiemedlemmer tilbage i Sri Lanka

Udlændingestyrelsen bemærker, at pågældendes herboende børns opholdstilladelse er betinget af den pågældende.

Såfremt T bliver udvist af Danmark vil Udlændingestyrelsen tage stilling til om pågældendes børn kan kan opholdstilladelsen på selvstændigt grundlag.

Udlændingestyrelsen bemærker, at T's ægtefælle har en verserende familiesammenføringssag med pågældende og derfor opholder sig i Danmark på processuelt ophold.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 1 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bor påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning ener§ 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet kan meddeles af kortere varighed. Hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 2 og 3, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

..."

Rettenns begrundelse og afgørelse

F1 har sikkert, troværdigt og detaljeret forklaret, at tiltalte har udøvet vold mod hende som beskrevet i anklageskriftets forhold 1, og at volden blev påbegyndt kort efter ankomsten til Danmark. Hun har herunder forklaret, at hun ikke præcist kan tidsfæste de enkelte episoder, og at der alene har været en episode, hvor der blev slået et kosteskaf. F1 har endvidere forklaret, at der er udøvet vold mod hendes børn som beskrevet i anklageskriftets forhold 2 og forhold 3, herunder at det ved et slag mod F2 ved en episode havde til følge at F2 blødte fra munden.

Efter denne forklaring, der støttes af de troværdige forklaringer, der er afgivet af F2 og F3, og det i øvrigt oplyste, herunder tiltaltes egen forklaring om, at han slået F2 med en kløpind, er det bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale, idet det dog i forhold 1 alene findes bevist, at tiltalte slog med et kosteskaf en gang, og at voldsudvørelsen først blev påbegyndt i 2013.

Straffen fastsættes til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 244, stk. 1, jf. til dels stk. 2, og jf. § 81, nr. 11.

Retten har ved strafudmålingen navnlig lagt vægt på forholdenes karakter og langvarige udstrækning.

Betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 49 er isoleret set opfyldt. Det følger herefter af udlændingelovens § 32, jf. § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises med indrejseforbud medmindre det "med sikkerhed vil" - og i udlændingelovens affattelse på en del af gerningstidspunkterne "vil" - være i

strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I lovbemærkningerne til lov nr. 469 af 14. maj 2018 om ændring af udlændingeloven opstilles en række retningslinier for afgørelsen af udvisningsspørgsmål. Af bemærkningerne fremgår blandt andet følgende:

"...

Efter retningslinjerne bør udvisning i almindelighed ske i de tilfælde hvor en udlænding, der er kommet til Danmark som voksen og har stiftet familie, idømmes 1 års fængsel [...] eller strengere straf for de kriminalitetsformer, som Menneskerettighedsdomstolen ser med alvor på, herunder salg af narko, drab, voldelige overfald, brug af skydevåben, røveri, voldtægt, seksuelt misbrug af børn og de typer af kriminalitet i øvrigt der er rettet mod andres fysiske integritet, herunder trusler. Dette forudsætter dog, at det ikke i praksis vil være umuligt for familien at følge med til det pågældende land. [...] Ved straffe der ligger tæt på 1 års fængsel, forudsætter det endvidere som udgangspunkt, at den pågældende tidligere er straffet og i den forbindelse er blevet idømt fængselsstraf. Hvis de nævnte forudsætninger ikke er til stede, er det ikke nødvendigvis udelukket, at der alligevel kan ske udvisning. Selv om det i praksis vil være umuligt for familien at følge med udlændingen til del land, som den pågældende må forventes at ophold i, vil der således eksempelvis være tilfælde, hvor kriminaliteten er så alvorlig, at den kriminelle alligevel kan udvises.

..."

Navnlig efter oplyste om tiltaltes familiemæssige forhold og varigheden af tiltaltes ophold i Danmark, sammenholdt kriminalitetens karakter og den udmålte straf, finder retten at udvisning af tiltalte med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Tiltaltes frifindes derfor for udvisningspåstanden og tildeles en advarsel om udvisning. jf. udlændingelovens § 26. stk. 2, jf. § 24 b.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, skal straffes med fængsel i 8 måneder.

Tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Bo Rasmussen
dommer

/smo

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEEN I NÆSTVED, den 13. maj 2020

Anne-Mette Pedersen
kontorfuldmægtig